ПОРТРЕТ ОГОЛЕНОЇ

Білі лебеді – вранішнє озеро –
Диво-лінії.
Біле сяйво – і казка, і пастка –
Квітка лілії.
Білі промені – ніжні пальці –
Духмяні роси.
Простирадлами – мов покоси –
Біляві коси.
.....
Десь в глибинах дзвенять джерела,
Нуртують ритми:
На долоні – красі земній –
П'єдестал воздвигнути.

НАРОДЖЕННЯ МІСЯЦЯ

Від воза місяць відпрягають...
Б.-І. Антонич

Бігти до горизонту, навіть якщо він
Ховається і відверто глузує з тебе!
(Як передати це? Мерехтінням дерев?
Ревом авто? Пострілами пульсу?)

Бігти, щоби подовжити час, хвилинне
Щастя зробити фрагментом Вічності!
(Спокій. Застигла посмішка. Безрух.
Німотність. Невже це початок кінця?)

І раптом – упасти на коліна перед
Вечором у серпневій знемозі!
(Звідкіля взялося це диво? Це колесо
Золотого Бога? Діжа-планета?)

Зі Стіксу ночі виринув Місяць...